

שבת צ"ט:

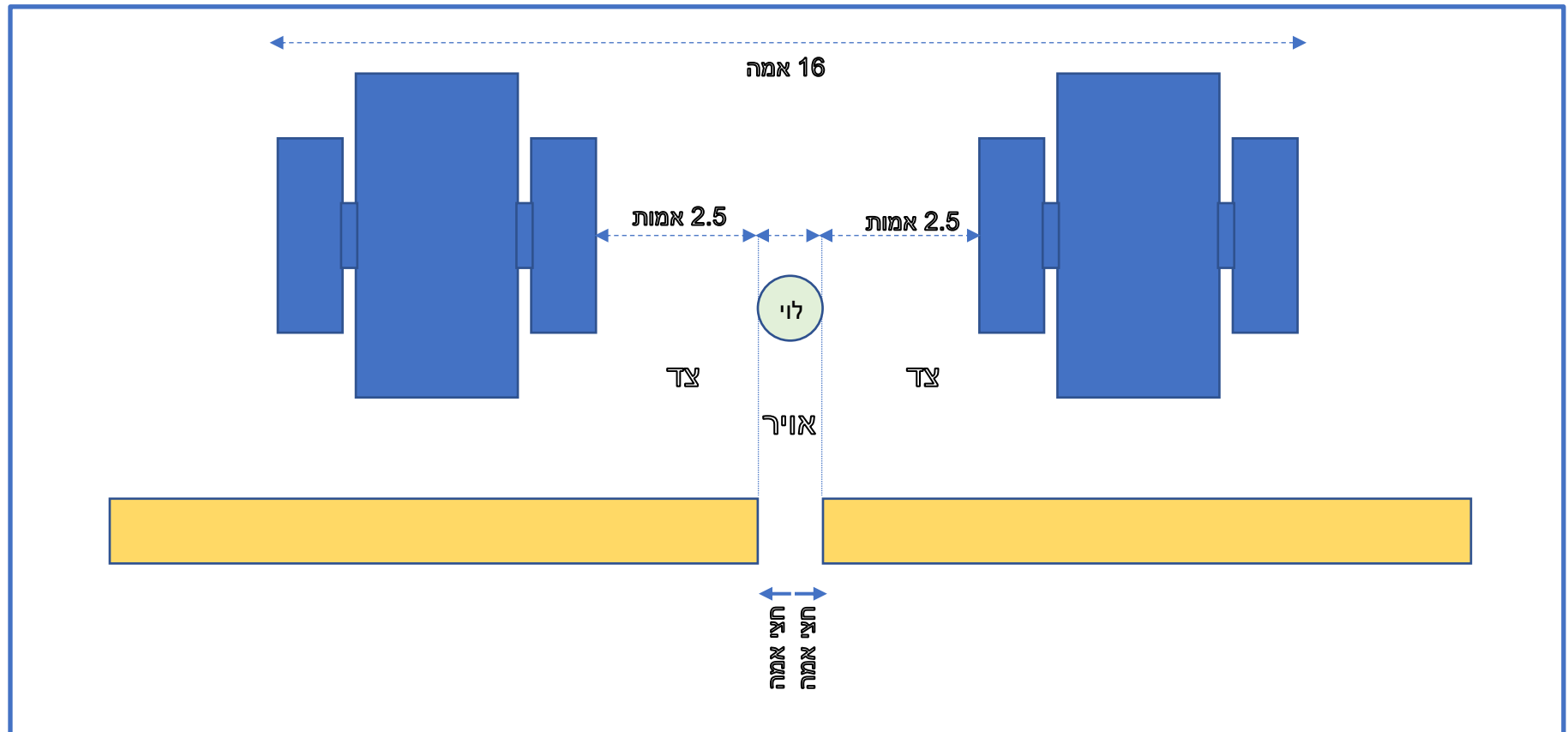
אִמְתָּא יִתְרָא הָנְאִי דְהָנָה קָאִי בְּן לִוִי, דְכִי מְשַׁתְּלַפֵּי קְרָשִׁים הָנָה נְקִיט לְהוּ.

רש"י:

אמתא יתרתא הואי - עוד צריך להיות ברחב הדרך עודף אמה שתתן חצי אמה לכאן וחצי אמה לשני צדדין **החיצונות** של ב' עגלות:

דקאי בן לוי דאי משתלפי - זו מזו ליפול לתוך אויר שביניהם:

הוה נקיט להו - נכנס לבין האויר אמה **שביניהם** ועומד בחצי אמה שיש **בין העגלה לצדדין** ומתקן את הסדר זו על זו שלא תפול העליונה וכל הדרך הוא מהלך אחורי העגלה וכשרואה אותן משתלפות אל תוך האויר רץ לתוך בליטת הקרשי' **שבצדדין** עד שמגיע **לאמת האויר שביניהם** ודוחק עצמו לעמוד **בחצי אמה** עד שיחזיר הנשלפת למקומה ועל סדרה:

אולי נדחק לפרש "חיצוניות"
כחיצוניות לעגלה אבל בין שתי
העגלות. אז הכל בא על מקומו
בשלום.